

A remek tragédiából két olasz zeneszerző is írt világhírűvé lett operát: Gioacchino Rossini (1816.) és Giuseppe Verdi (1887.). Mindakettő, természetesen, eljuttott magyar színpadra is. A Nemzeti Színház 1842. ápr. 26-án mutatta be Rossini művét; a nagyigényű címszerephez vendégtenort kellett felléptetni, Klein-t, Boroszlóból. A Verdi-féle »Otello« szövegét írta Arrigo Boito, ford. Radó Antal. Első előadása a M. Kir. Operaházban volt: 1887. dec. 8-án, a következő szereposztással: Otello: Perotti Gyula; Jago: Ödry Lehel; Cassio: Pauli Rihárd; Roderigo: Dalnoki Béni; Lodovico: Szendrőy Lajos; Desdemona: Bellincioni Gemma.

(Othelloról részletes tanulmányt írt Rakoczay Pál a »Színészek Lapja« 1898. máj. 10-iki számába.)

Otthon, Dráma 4 felv. Írta Sudermann Hermann. Ford. Márkus Miksa. Bem. 1894. ápr. 6-án volt a Nemzeti Színházban, ezzel a szereposztással: Schwartze: Ujházi Ede; Magda: Jászai Mari; Mariska: Török Irma; Augusztá: Felekyné; Wandlowszky Franciska: Rákosi Szidi; Wandlowszky Miksa: Dezső József; Hefterding: Bercsényi Béla; Dr. Keller: Császár Imre; Klebs: Egressy Ákos. Felújították többek között: 1916. dec. 8-án, 1922. jan. 23-án, stb.

Otthon van. Kritikusi kifejezés, leginkább a kezdő színészre értik, ha fellépésében biztonságot, tehát otthonosságot látnak.

Ottlik Pálma, író. Magyar nyelvre fordította Händel 3 felvonásos »Xerxes« c. vígoperájának Hagen Oszkár által írt németnyelvű szövegét. Bem. 1928. máj. 12. M. Kir. Operaház.

Otto-Trampezynska Mária (Tramcsinszka), operaénekesnő, 1914. ápr. 15-én a »Troubadour«-ban mint Azucena, majd máj. 4-én mint a »Sámson és Delila« hősnője mutatkozott be a M. Kir. Operaházban.

Ouverture (uvertür), fr.: megnyitást jelent. A zene és a színház nyelvén a színdarab, illetőleg opera vagy operett

megkezdése előtt játszandó zenekari szerzemény neve.

Óváry Jenő, színész, cs. n. Olyhay, sz. 1848. ápr. 17-én, Sátoraljaiúj helyen, megh. 1915. nov. 1-én, Komáromban. 1872. okt. 15-én lépett színpadra, Homokay Lászlónál. A vidék kisebb-nagyobb társulatainak hasznos tagja volt és mint ügyelő is érvényesítette képességét. 1910. jan. 10-én nyugdíjba vonult. — Neje: Mikes Mari Irén, színésznő, sz. 1854. máj. 12-én, Nagyváradon. Színipályára lépett 1871. júl. 10-én, Balogh Györgynél. — Leánya: Ó. Rózi, színésznő, sz. 1884. márc. 21-én. Színpadra lépett 1901. okt. havában.

Óváry Lipót, országos levéltárnok, a Magy. Tud. Akadémia levelező tagja, sz. 1838. dec. 31-én, Veszprémben, megh. 1919. ápr. 3-án, Budapesten. Színműve: »A magyar légió Olaszországban«, ered. tört. szmú dalokkal és tánccal 7 képben. Bem. 1885. máj. 21-én volt a Gyapjú uccai német színházban, Feleky Miklós igazgatása alatt.

Ózdi (borsodmegyei) színház. Megnyitott 1924-ben. Ezer embernél többen férnek el benne. 18 m. széles, 28 m. hosszú.

Ozorai István, színész, sz. 1901. márc. 28-án, Szilváspusztán. Színpadra lépett 1929. szept. havában.

Ozoray Adolf, a magyar színészet mecénása, sz. 1840-ben, megh. 1912. jan. 13-án, Kolozsvárott. Az ő eszméje volt az a teljes sikert aratott bécsi vendégszerzés, amely 1880. máj. 5-én annyi babért hozott a kolozsvári színtársulatnak. Még azok is, akik a legtöbbet tartottak a kolozsvári színészekről, fejszóvalva halottak a merész tervről; Bartha Miklós pláne nagy sajtóháborút indított a bécsi »kiruccanás« megakadályozására. Igaz, hogy legelső volt, aki büntetően ismerte be tévedését. Ozorayt azonban nem kedvetlenítette el a sok nehézség, s kitűnő együttessé szervezte a staggionét és 1880. máj. 5-én bevonult a Ringszínházba, hogy a magyar népszínművet s a magyar színi-játzó művészetet a bécsieknek bemutassa.